

Publicerad 2011-10-05 02:59 av collecting smiles

Jag kommer riva sönder mig själv

Det är självklart val.

Du måste få det gjort.

Vill du verkligen förstöra våra liv?

Du måste göra det nu, innan det är försent.

Jag stirrar på en spegel som verkar ha slutat fungera. Jag ser ingenting. Väggar som är målade vita omger mig och jag ser bara svart. Vart ska jag ta vägen? Jag vill flytta ut ur mig själv. In till någon annans kropp, in i någon annans liv, in i någon annans värld. Jag kan inte stanna här. Allt som jag byggt upp de senaste åren, revs ner på bara några sekunder. Allt det där dåliga är tillbaka. Och ni har inte en aning. Ni har inte en jävla aning om vilket inbördeskrig som rådde inom mina cellers murar. Hur varenda jävla dag var en strid mot mig själv med frågan om överlevnad. Jag gömde allt det inom mig, för er skull såväl som för min skull. Att slippa blickarna. Slippa frågorna. Slippa det falska medlidandet när sanningen är att ni inte bryr er för fem jävla öre. Men i samma sekund som graviditets-testen visade positivt bröt sig någon in och vred om nyckeln och öppnade dörren till allt jag stängt in. Du tycker att abort är en självklarhet. Att jag skulle förstöra inte bara mitt liv utan även ditt. Jag gick till UM för att få råd men blev mer vilsen än innan. <I>Det här är ett livsavgörande val och bestämmer du dig att behålla det så finns det både stöd och hjälp du kan få</I>. Varför gör ni såhär mot mig? Jag är 18 år. 18 år och jag ska göra ett beslut om ett liv ska få finnas kvar. En sprucken kondom och 9 månader senare skulle du finnas i mina armar. Och jag skulle vara..? Lycklig? Ledsen? Fördärvad? Jag vet inte. Jag vet ingenting alls för tillfället. Förutom att jag snart river sönder mig själv i tusen bitar och ber någon tända eld på det som återstår.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren collecting smiles med Poeter.se id #32985 innehar upphovsrätten